Motie

Voorstel:
Keuze: ***Motie Bij de behandeling van de Kadernota 2022-2025.***
De raad van de gemeente Geldrop-Mierlo in vergadering bijeen op:
Onderwerp: Opnemen vaststellen raadsprogramma in Reglement van Orde gemeenteraad.
De Raad, gehoord de beraadslaging, Overwegende dat: - Na de komende gemeenteraadsverkiezingen een nieuwe periode aantreedt met nieuwe afspraken voor het beleid voor de komende raadsperiode; - Tijdens de vorige raadsperiode de gemeenteraad met succes gewerkt heeft met een raadsbreed vastgesteld raadsprogramma; - Het van belang is dat alle partijen in de gemeenteraad hun inbreng kunnen hebben bij het bepalen van de politieke prioriteiten en de wijze waarop gemeenteraad en college met elkaar omgaan in de nieuwe raadsperiode; - Het om die reden belangrijk is dat de gemeenteraad in het Reglement van Orde nu vastlegt dat er na de verkiezingen eerst een raadsprogramma wordt vastgesteld en pas daarna coalitie-onderhandelingen starten.
Ondertekening en naam: D66 Ton van Happen Mede namens: PvdA: Richard v.d. Burgt GroenLinks: Niek Engbers

D66 geldrop-mierlo
PvdA GELDROP-MIERLO
GROENLINKS GELDROP-MIERLO

Motie

Manifest "Weg met het coalitieakkoord"

Een model voor het "nieuwe werken" in raad en bestuur.

Een van de uitkomsten van de D1000, op 2 juni 2015 in Apeldoorn was het item "Weg met het coalitieakkoord". Op 30 september 2015 werden de uitkomsten van deze D1000 verder uitgewerkt in kleine groepen tijdens een bijeenkomst bij de VNG in Den Haag. Onze groep heeft dit actiepunt verder uitgewerkt in dit manifest.

De oorsprong van dit onderwerp is te vinden in het feit dat er in veel raden een nogal scherpe tegenstelling bestaat tussen coalitie en oppositie. Soms nog voor de verkiezingen, maar altijd na de verkiezingen ontstaat er een stoelendans over wie het met wie gaat doen en wie de oppositie moet gaan vormen. Dit is vrijwel altijd een voor het publiek volslagen ondoorzichtig proces, waarvan de uitkomst soms weinig te maken heeft met de verkiezingsuitslag. Wat ook nogal eens een rol speelt, zijn de persoonlijke verhoudingen tussen de betrokken spelers en ook de ambitie van dezen. Want het is niet ongebruikelijk dat een lijsttrekker ook "verheven" wordt tot wethouder, geschikt of niet. De partijen die de coalitie gaan vormen, gaan vervolgens om tafel zitten om een coalitieakkoord te maken. Afhankelijk van de oorspronkelijke programmatische verschillen en ook het al dan niet aanwezige vertrouwen tussen de coalitiepartijen, levert dit een minder maar dikwijls meer dichtgetimmerd akkoord op. Natuurlijk is deze tegenstelling niet bij alle bijna 400 raden in Nederland aanwezig, maar indien wel aanwezig (en wij denken -zonder dat onderzocht te hebben- dat dit bij een meerderheid van raden het geval zal zijn), leidt dit fenomeen gemakkelijk tot ongewenste effecten.

Het vervolg is meestal dat de oppositiepartijen er 4 jaar min of meer voor de spreekwoordelijke spek en bonen bijzitten en niet zelden de strategie van spaak in de wielen kiezen. Ieder onderwerp wordt politiek gemaakt. De kwaliteit van een voorstel is minder belangrijk dan het de "tegenstanders" zo moeilijk mogelijk maken. Omgekeerd zitten de oppositiepartijen comfortabel in hun zetel en het luisteren naar de argumenten van "de andere kant" is alleen een tijd slurpende formaliteit.
Maar wat je ook dikwijls ziet, is dat een strak coalitieakkoord toch bij de een of andere partij in het samenwerkingsverband gaat schuren. Dikwijls wordt dit aangedreven door een slechte pers en de wetenschap dat je bij de volgende verkiezing wel eens afgerekend zou kunnen worden op een door de coalitie afgedwongen beleid. Zeker bij de kleinere partijen in het coalitieverband neemt de onrust richting de verkiezingen nogal eens toe. En ja: een enkele keer met muiterij als gevolg. De betrokken wethouder pikt het dan niet dat zijn beleid door een coalitiepartner wordt afgeschoten en zwaait met zijn portefeuille. De moddersmijterij kan beginnen, natuurlijk op een min of meer beschaafde manier, maar toch. De pers smult en de burger?

Naar buiten toe, naar de burger dus, levert dit soms vermakelijke, maar helaas meestal onverkwikkelijke situaties op. Maar heel veel kan hij/zij er niet aan doen: pas bij de volgende verkiezingen is de burger weer aan zet. Zelden is een dergelijke situatie in het voordeel van die burger. Alle reden dus om eens te kijken of dit niet anders kan.